

Sok ezer szegedi dolgozó kísérté utolsó útjára Komócsin Illés elvtársat

A szegedi dolgozók mély részvétele mellett temették el tegnap Komócsin Illés elvtársat, a munkásmozgalom régi harcosát, a párt hűségese katonáját. Már a délelőtti órákban gyülekeztek a dolgozók tömegei a városi tanács-háza előtt, ahol — az épület előcsarnokában — felvavarták Szeged nagy halottját. A koporsó mellett az MDP Szegedi Bizottságának tagjai, a Szegedi Városi Tanács ve-

zetői és Komócsin Illés elvtárs régi harcostársai álltak díszőrséget.

A Széchenyi téren összegyűlt dolgozók megegyezően látni akarták Komócsin Illés elvtársat. Üzemi munkások, dolgozó parasztok, alkalmazottak, háziasszonyok, fekete fejkendős öreg nénikék jöttek el a koporsójárhoz, hogy végső búcsút vegyenek tőle. Délután 2 órára már sok ezren gyűltek egybe a városi

tanácsháza előtt. Mindenki hallani akarta, hogyan búcsúzik a párt a dolgozók nevében Komócsin Illés elvtársától.

A gyászbeszédet Ladányi Benedek elvtárs, az MDP Szegedi Bizottságának első titkára mondta Komócsin Illés elvtárs ravatalánál. A hatalmas tömeg mély megilletődéssel hallgatta Ladányi elvtárs búcsúszavait.

— mint a munkásosztály, a párt hű fiát — magas közéleti pozícióba emelte. Az egykori tetőfedő munkából rendőralvezredes lett és számos kitüntetés tulajdonosa. És vele együtt sok-sok ezerre megy azoknak a valamikor elnyomott, megalázott proletároknak a száma, akik ma hasonló társadalmi állásban szolgálják a nép ügyét olyan lelkesedéssel és önfeláldozással, amellyel ő szolgált és amelyen áldozatkészséget semmiféle más osztály felmutatni nem tud.

Költő kellene ahhoz, hogy Komócsin Illésnek és a hozzá hasonló kommunista forradalmároknak hős életét, a munkásosztály ügye iránti önfeláldozását méltóképpen meg tudják énekelni, mert

maradandó az, amit ők tettek és jelentősége az idő telével csak nőni fog.

Most, amikor utolsó búcsút veszünk Komócsin Illéstől, az elvtársától, a feledhetetlen barátától, mindannyiunk által annyira szeretett Illés bácsitól, ígérhetjük, hogy emléket kegyelettel megőrizzük és harcos életét mindig példaként tekintjük.

Búcsúztatás a temetőben

A gyászbeszéd után egy fátyollal bevont katonai gépkocsira helyezték a koporsót és megindult a gyászmenet a temetőbe. Legelől két tehergépkocsi vitte a koporsót sokaságát, amelyet a szegedi üzemek, intézmények, hivatalok dolgozói hoztak Komócsin elvtárs sírjára, majd a honvédek harcosai következtek és a Belügyminisztérium Csongrád megyei Főosztálya nevében Gesztay Mihály búcsúzott Komócsin Illés alezredes elvtársától.

— Kegyelettel fogjuk őrizni harcos életét — mondotta — és mint követendő példát állítjuk mind magunk, mind az ifjúságunk elé. Fogadjuk, hogy harcotat győzelemre visszük és ez a föld, amelybe pihenni térsz, örökre a szabadság földje marad.

Tombác Imre elvtárs, a városi tanács elnökhelyettese a régi harcosársak nevében vett végső búcsút Komócsin Illés elvtársától. Fogadalmat tett, hogy a munkásmozgalom, a párt régi harcosai ugyanolyan odaadással, önzetlenséggel nevelik tovább az ifjúságot a párt szeretetére, ahogyan azt Komócsin Illés elvtárs tette.

A díszsír hely körül is ezrek és ezrek álltak már, amikor a gyászmenet megérkezett. A temetőben elsőnek Dénes Leó elvtárs, a városi tanács nevében búcsúzott a drága halottól, aki egyike volt azoknak az elvtársaknak, akik a felszabadulás utáni első órákban elindították a város újjászülését.

— Városunk nevében — mondotta Dénes Leó elvtárs —

Jelenítés Szőregről

Mi a begyűjtési sikerek titka?

Szőregrén még nagyon sok hátralékos volt a begyűjtésben múlt év november 11-től, amikor új vezető érkezett a községi begyűjtési hivatalhoz Kovács Antal személyében. S azután a begyűjtési tervet egészében 123 százezerre teljesítették, s a „tisztá lap” mozgalomban elért eredményükért 8000 forint pénzzutalmat kaptak a járási tanácstól, mivel a járásban első lett a falu. Azóta már megis szavazták a tanácsülés részvevői, hogy ezt a 8000 forintot a sporttelepre fordítsák.

Mégis, ha arról kérdezősködünk Kovács Antaltól, hogyan érték el ezt az eredményt, katonás kimértiséggel hárítja el magától az érdemet — holott nyilvánvalóan nem kis része van a sikerben —, s másokra hivatkozik.

Hogyan jutottak el hát ezek az eredményekig a szőregiek november 11 óta?

Mindenekelőtt föltérképezték a helyzetet, megtárgyalták a begyűjtési előadót a teendőket. Azután hozzáálltak az elszámoltatásokhoz, végül transzferáltak. De erre a „végül”-re nem is igen került sor, igazán csak a legvégső esetekben, például az egyik kuláknál. Általában pedig majd mindenkinél eredményre vezetett a

meggyőző szó.

Ezt mutatja a szám is: a no-

vemberi 350—360 hátralékosból mindössze csak 9 maradt, akik nem voltak képesek teljesíteni a beadást elemi kár vagy egyéb ok miatt. (Egy ötezer lakosú községben nem sok ez a kilenc fő, mégis azt szeretnék, ha egy se lenne.) Kovács elvtárs elmondja azt is, hogy mikor ő átvette a begyűjtést, mindenekelőtt Gazda Istvánét, a párttitkárt kereste fel, aki azóta is beszámoltatta őt időközönként. S a párt ügy segítette neki a begyűjtésben, hogy a népevelők felkeresését ebben az időszakban a hátralékosokat, elbeszélgettek velük, kifejtették, milyen fontos népgazdaságunk szempontjából az, hogy mindenki teljesítse terménybeadási kötelezettségét. Begyűjtési hetet is rendeztek, s ekkor a tanácstagokat is bevonták a meggyőző munkájába, akik közül bizony jópáran vonatokat eleinte ettől a fáradságtól.

Az eredmény másik titka az, hogy a begyűjtési hivatal azáltal is kívánt javítani munkáját, hogy

szoros kapcsolatot

tartott a tej, baromfi, állat és terményforgalmi dolgozóival. Legtöbbször közülük a tejbegyűjtő és az állatforgalmi fővárosiőrje segítette, s ez a segítség nem csak a begyűjtési

A tudományos kutatók segítsége a termelőszövetkezeteknek

Irta: SOMORJAI FERENC, a Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet igazgatója

A Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet jogelődje, az Alföldi Mezőgazdasági Intézet már a háború előtt tevékenyen részt vett a működési területét képező délalföldi táj szántóföldi növénytermesztésének irányításában, de a dolgozó nép széles rétegével akkor még nem tudott szoros kapcsolatot kialakítani.

A felszabadulás után a szocialista nagyüzemi gazdálkodásra helyeződött át a súlypont. Ez

új irányt szabott az intézet kutatómunkájának, a gyakorlati élettel való kapcsolatának és a dolgozó néppel az eddiginél szorosabb együttműködést eredményezett.

Szakmai támogatás szempontjából a mezőgazdasági szocialista szektorok közül a termelőszövetkezetek jöttek elsősorban figyelembe. Az intézet kezdetben csak 1—1 taggal patronálta a szegedi termelőszövetkezeteket. A múlt évben a szegedi »Felszabadulás« és »Táncsics«, továbbá a szatmári »Szabadság« Tsz-ek szocialista szerződést kötöttek és 4 tagból álló komplex-brigádra bízták a patronálást. Célja ennek az volt, hogy a szakmai támogatás eredményesebb tegye és

a patronáló brigád minden felmerülő kérdésre határozott választ és tanácsot adjon.

A komplex-brigádok működésének eredményei voltak a »Táncsics« Tsz-nél a vetésforgó rendszer kidolgozása és bevezetése, a rizstelepek talajvizsgálatának elvégzése és a »Felszabadulás« Tsz-ben a majorfejlesztési terv elkészítésében a segítség. A szaktanácsadás a helyszíni szemlék alapján történt.

Az intézet és a kísérleti gazdaság patronáló tagjai részt vettek azokban a bizottságokban, amelyek felmérték a tsz-ek gazdasági helyzetét, adottságait és javaslatokat dolgoztak ki a jövedelem emelésére. Itt mutattak rá az eddigi kihasználatlan nagyobb öntözési lehetőség hasznosítására, vagy a fejlettebb növénytermesztési és állattenyésztési módszerek alkalmazására is.

A leghatásosabb segítséget azonban a patronálók a tsz-ek évi üzemi tervének elkészítésével nyújtják.

Ez az üzemi terv határozza

meg ugyanis a tsz évi munkaerő-gazdálkodását, üzemi arányait, növény- és állattenyésztésének fejlődését és a jövedelmességét.

A termelőszövetkezetek ilyen irányú patronálása kelendő cél szolgál. Egyrészt javítja a termelőszövetkezet gazdálkodását, másrészt a patronálók megismerik a termelőszövetkezetek feladatait, és azok megvalósításánál felmerülő nehézségeket. Az utóbbiak gyakran új gyakorlati irányt szabnak egyes kérdéseknek a tudományos kivizsgálására. A kutatók így a gyakorlati életből veszik a témájukat és azokat a gyakorlati élet követelményeinek megfelelően oldják meg.

A termelőszövetkezeteken kívül egyes növények termesztésénél vagy agrotechnikai eljárás alkalmazásánál az intézet tanácsaival támogatja az érdeklődő szakköröket és a Mezőgazdasági Technikumokat.

A közvetlen szakmai támogatás és tanácsadáson kívül az intézet dolgozó népi művelődését is segíti szakkörök közléseivel, előadások tartásával és tapasztalatcsere megrendezésével.

Az előadások témája túlnyomórészt az időszerű kérdések, fejlett agrotechnikai módszerek, a gyakorlati részére átadható kísérleti eredmények és a helyes vetésforgó rendszer ismertetése és alkalmazási módja volt. Kisebbségben foglalkoztak az előadások növénytermesztéssel, üzemszervezéssel és trágyázási kérdésekkel. Az utóbbi két évben az intézet dolgozói több mint 125 előadást tartottak a rádióban, szabadegyetemen, intézményekben, egyesületekben és termelőszövetkezetekben. Általában az előadások látogatottságok voltak és az érdeklődést bizonyítja, hogy élénk eszmecsereket váltottak ki.

Evente 20—25 szakkör jelenik meg az intézet dolgozóinak tollából, tudományos folyóiratokban, gazdasági és egyéb szakkönyvekben, továbbá a napi sajtó hasábjain. A szakkörök legtovább az intézet kísérleti eredményekkel alátámasztott állásfoglalását, termesztési módszereit és javaslatait tartalmazza, míg a napi sajtóban megjelent cikkek az időszerű feladatokkal foglalkoznak.

Igen eredményeseknek bizonyultak a megrendezett tapasztalatcserek, ahol a hozzászólók észleléseik, termesztési eljárásaik és az esetleges nehézségek közléseivel nagyban elősegítik az elérendő cél megvalósítását. Ezek közül a tapasztalatcserek közül külön meg kell említeni a 40 mázsás kenderkóró és a 4, illetve 6 mázsás kendermagtermesztésről indított mozgalmat, a helyrevert fűszerpaprika, homokos a szálastakar-mány- és burgonya-termesztést, továbbá a Duna—Tisza közti rizstermelési tapasztalatcsereket, amelyek iránt már a tárgyuknál fogva is igen nagy volt az érdeklődés. Az intézetnek a gyakorlati való kapcsolata

még jobban kiszélesíti az újonnan létesített üzemszervezési csoport,

amely tájunkon 100 mezőgazdasági termelőszövetkezet üzemi adatait veszi fel elsőfokon és ebből 10—15 termelőszövetkezetet részletesen feldolgozza. Már az elsőfokon felvett adatok értékelése és összehasonlítása is rávilágít az egyes termelőszövetkezetek gazdasági helyzetére, üzemszervezési arányaira, esetleges hiányosságokra és így megkönnyíti és meggyorsítja a szakmai tanácsadást.

Mindezek bizonyítják, hogy az intézet a műlthoz hasonlóan a jövőben is eleget óhajt tenni ráháruló feladatainak és töle telhetően tevékenyen részt kíván venni a mezőgazdaság fejlesztésében és dolgozó népi mezőgazdasági kultúrájának emelésében,